

– Nekimegyünk a falnak – mondta ekkor a költő. – Itt jobbra kellett volna fordulni. Azok a felejthetetlen részletek, ápoló úr. Kapok műborotvát vagy nem kapok?

Az ápoló bekormányozta a költőt egy szűk folyosóra. A 235-ös vékony szálú hajába belekapott a léghez.

– Ugyis én borotválom magát – mondta ki az utolsó szót az ápoló. – Nem mindegy, hogy mivel borotválom? Mindenkit én borotvállok, és eddig még mindenki meg volt elégedve. Minek magának műborotva? Azok a felejthetetlen részletek, ugye?

– Igen – bólintott szomorúan a 235-ös –, azok. Meg aztán nem szeretném, ha azzal a borotvával borotválna, amelyikkel a narancs-sárga az imént elvágta a saját nyakát. Akihez nem jött ma a felesége, mert kedd van, és a vasárnap olyan messze van. A vasárnap túl messze, a halál túl közel. Ez az! – ragyogott fel az indiai költő arca. – Ez egy jó sor!

– Mit beszél? – rivallt rá az ápoló. – Ez igaz? És hol? És maga honnan... – legyintett.

– Az ebédlő végében – mondta a 235-ös. – Hogy honnan tudom? Ő mondta délelőtt. És most lássuk azt a látogatót.

Azzal az indiai költő – akit odakint a világban Neradnak hívtak – folytatta végtelennek tetsző útját a szanatóriumban. Vállait leejtette, két karját közömbösen lóbálta vézna teste előtt, rongyos posztópapucsá szánalmasan nyikorgott, de ő nem törődött ezzel.

Ezek a részletek nem érdekelték.

Ezredvég, 2011/1.

(Kutas József 1963-ban született Kaposváron. Prózát ír.)

Harkai Vass Éva

NAPLÓVERSEK

(Részlet)

2010. december 8. szerda – a hallgatás napja

a végén kezdted az elejét
 év végén naplóba fogni
 fogyó hálóval halat
 miközben a vízöntők
 ontják fentről az égvizet
 a kimondatlan szavak mondatok
 egyre növekvő dossziéja
 degeszre tömve
 mennyit bír el a hallgatás
 a fogyó naptár lapjait
 lapozgatom
 hány átlapozott év és benne
 mennyi némaság
 már elfeledtem mennyi ebből
 az egy napra jutó adag
 melyet mint tablettát a fogunk
 közé szorítjuk s nyeljük el
 ha mozdulok elnyelt szavak
 és mondatok karcolniak
 hét óra van szép estidő
 a kertben semmi moccanás

Híd, 2011/2.

(Harkai Vass Éva 1956-ban született Topolyán. Verset és prózát ír.)